

B1, Snob!

1. Kim jest snob? Spróbuj podać/ napisać definicję. Czy znasz jakieś synonimy tego słowa?

2. Jak myślisz, co zwykle robią snobi? Jakie rzeczy kupują?

Nowe słowa:

przechwalać się/ chwalić się/ popisywać się/ szpanować + Narzędnik

- pokazywać ludziom, że się ma dużo rzeczy materialnych albo że się jest mądrym z poczuciem wyższości

przywiązywać wagę do czegoś

- coś jest dla kogoś bardzo ważne; ktoś o coś bardzo dba

mieć wyrafinowany smak

- mieć ekskluzywny gust

gustować w

- bardzo coś lubić; uwielbiać

PRL – Polska Republika Ludowa – Polish People Republic

Polonez

- model samochodu produkowanego w Polsce

3. Przedyskutuj z nauczycielem: kiedy możesz to powiedzieć?

a) o gustach się nie dyskutuje

b) są gusta i guściki

c) to nie w moim guście!

d) ale gustowny szalik!

e) ta osoba ma bardzo dobry gust

4. Przeczytaj tekst i zaznacz w zdaniach pod akapitami, czy są prawdziwe (P), czy nieprawdziwe (NP)

B1, Snob!

W Polsce snobizm był mocno związany z zawartością portfela, być może dlatego, że nie należeliśmy do europejskiej elity, a w ramach nagrody za dobre oceny w szkole rodzice kupowali swoim dzieciom banany*. W każdym razie snob w PRL jeździł na wakacje do Bułgarii, pijał przywiezione z niej koniaki, kupował naczynia w sklepie "Chinka" w Alejach Jerozolimskich i nosił dzinsy Levi's za całe 19 dolarów podarowane przez ciotkę z Ameryki. - Potem snobizmem było mieszkać w dobrej dzielnicy, kupić sobie Poloneza, pracować w Ministerstwie Spraw Zagranicznych albo Ministerstwie Gospodarki na placu Trzech Krzyży. Oczywiście były snobizmy mniejszej rangi: dobrze było na przykład pochwalić się na rodzinnym spotkaniu dyplomem Politechniki Warszawskiej, w ogóle inżynier to był bardzo snobistyczny zawód - opowiada Maria Kwiecińska, warszawianka z dziada pradziada. W każdym razie kiedy wyjeżdżała do rodziny na wieś ze swoim mężem inżynierem zbiegały się dzieci z całej okolicy, żeby Józka dotknąć, a przynajmniej na niego popatrzeć.

1. Snobi w czasach komunizmu jeździli na wakacje poza kraje bloku komunistycznego. P/NP

2. Osoby, które miały tytuł inżyniera były snobami, ale nie z wyższej półki. P/NP

Lata transformacji to czas wielkich przemian, część Polaków szybko się bogaci, wielu wyjeżdża za granicę. - Snobizm ma charakter środowiskowy, i tak 10 lat temu w środowisku lekarzy snob wyjeżdżał na dalekie wycieczki, do Kenii czy na Malediwy - opowiada prof. Jacek Wódz. Wśród ludzi prostych od lat, także dzisiaj, snobizmem jest kupowanie drogich aut. - Ale wyłącznie w tej grupie społecznej. Jechałem kiedyś samochodem z szefem giełdy paryskiej, wóz był dobry, ale bez przepychu. Spojrzał na mnie, jakby wiedział, o czym myślę i powiedział z uśmiechem: "Jestem bogaty od pokoleń, nie muszę się tym chwalić" - opowiada prof. Wódz. Jeszcze na początku XX wieku snob bywał w modnych lokalach, nosił rzeczy znanych projektantów, uwielbiał markowe gadżety, gustował w kuchni śródziemnomorskiej, w domu miał piwniczkę z winami, uprawiał sporty ekstremalne i przywiązywał przesadną wagę do swojego wyglądu. Jedną piątą pensji był w stanie wydać na perfumy Diora, a na ubranie z "właściwą" metką oszczędzał całymi miesiącami. Cóż, w Polsce pieniądź długie lata był wyznacznikiem snobizmu. Jeszcze dwa lata temu z niepublikowanego badania przeprowadzonego przez PBS DGA dla marki Lipton wynikało, że dla 40 proc. Polaków otaczanie się drogimi gadżetami było głównym wyznacznikiem wyrafinowanego smaku. W dobrym guście znalazła się także elokwencja i wiedza nabyta w prestiżowej szkole, najlepiej zagranicznej, na które wskazało odpowiednio 29 i 22 proc. badanych. Specjaliści podkreślali wtedy, że utożsamianie ekskluzywności z wysoką ceną to typowa cecha społeczeństw z krajów byłego bloku wschodniego.

3. Szef giełdy paryskiej nie miał luksusowego samochodu, bo nie chciał ryzykować kradzieży. P/NP

4. W Polsce to stan konta, a nie intelektualizm były wyznacznikami snobizmu P/NP

5. Osoby średnio zamożne wolą chwalić przed znajomymi zdjęciami z dalekich wycieczek niż drogimi samochodami P/NP

6. Typową cechą bogatych ludzi z krajów post sowieckich jest myślenie, że dzięki dużym pieniądzom są elitarni. P/NP

B1, Snob!

Ale z czasem także polski snobizm ewaluował. Zagraniczne wycieczki, bywanie w modnych klubach, markowe ciuchy i gadzety, wszystko to stało się zbyt powszechne, aby uchodzić za snobistyczne. - A ponieważ ktoś się snobuje, żeby wywołać zainteresowanie innych, trzeba było szukać gdzie indziej - tłumaczy prof. Wódcz. Może dlatego polski snobizm poszedł w rzeczy niematerialne, bo dzisiaj bardziej liczy się pomysł niż kasa.

- Na pewno snobizmem jest szeroki dostęp do tego, co proponują media elektroniczne, ale korzystanie z tego, co dają w sposób twórczy - tłumaczy prof. Wódcz. W grę wchodzi więc tworzenie filmów wideo, muzyki, krótko mówiąc - artystyczna, indywidualna produkcja. Skoro już jesteśmy przy mediach, zdaniem prof. Czapińskiego, snobizmem jest zaistnienie w internecie, gwiazdorstwo, chodzi o to, aby być rozpoznawalnym w osiedlowym sklepiku, w Polsce, a najlepiej w świecie.

Jeśli wycieczki, to nie tam, gdzie wszyscy, ale na Syberię, do Mongolii, gdzie dotrzeć trudno i to nie z powodu braku gotówki.

Snobizmem w pewnych środowiskach jest też czytanie, ale trudno dostępnej literatury, i, co tu dużo mówić, ciężkiej, choćby takiego James'a Joyce'a, Zygmunta Baumana, Waltera Benjamina czy Thomasa Bernharda. Snob intelektualista słucha "Pasji wg. św. Jana" Bacha w wykonaniu Nikolausa Harnoncourta, "Stworzenia świata" Haydna w wykonaniu Berlin Radio Symphony Orchestra czy koncertów Feancisca Poulenca, ale tylko tych po 1939 roku, kiedy przeszedł na katolicyzm.

Pamiętajmy, że warunek jest jeden: trzeba posiadać lub robić coś, czego nie mają albo robić nie umieją inni.

Artykuł pochodzi z : <https://polskatimes.pl/kim-jest-wspolczesny-snob-od-pieniedzy-wazniejszy-jest-dobry-pomysl/ar/617929>; zmieniony na potrzeby edukacyjne

7. Polski snobizm zmienił się, bo za dużo ludzi było stać na drogie rzeczy materialne. P/NP

8. Snobi lubią podróżować do miejsc, na które nie stać innych. P/NP

9. Amatorzy mało znanych dzieł kultury wysokiej mogą uchodzić za współczesnych snobów. P/NP

- W czasach PRL-u dzieci bogatych rodziców były nazywane „bananowymi dziećmi”

B1, Snob!

5. Napisz krótkie streszczenie tego, o czym przeczytałeś/aś w tym artykule, a potem opowiedz o tym swoimi słowami na głos. (Wskazówka: możesz nagrać wideo, a potem je sobie odtworzyć!)

Podyskutujmy!

1. Czy znasz jakichś snobów? Jak się zachowują i czym się chwalą?
2. Czy w twoim kraju snobi są raczej materialistami czy „intelektualistami”?
3. W jaki sposób możesz delikatnie poinformować kogoś, że jest snobem i przekonać go do zmiany zachowania?

B1, Snob!

Odpowiedzi do zadań:

1.

a) osoba bezkrytycznie naśladowująca sposób bycia przyjęty w grupie społecznej, która jej imponuje;

b) osoba lubiąca popisywać się swoimi wiadomościami (zwykle powierzchownymi) w jakiejś modnej dziedzinie; efekciarz, szpaner; chwalipięta

c) osoba uważająca się za lepszą od innych, popisująca się swoimi wiadomościami i umiejętnościami

3.a) i b) kiedy widzimy coś, co nam się nie podoba, ale nie chcemy być nietaktowni i krytykować tego, c) kiedy widzimy coś, co nam się nie podoba i chcemy wyrazić swoją opinię d) i e) kiedy chcemy dać komuś komplement .

4.1.NP, 2.P, 3.NP, 4.P, 5.NP, 6.P, 7.P, 8.NP, 9P